

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 6 april 2011 in zaak nr. 10/01651 in het geding tussen:

(hierna: de vreemdeling)

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 december 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 april 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 mei 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

De minister en de vreemdeling hebben nadere stukken ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. Op het hoger beroep zijn de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), het Vreemdelingenbesluit 2000 en het Voorschrift Vreemdelingen 2000 van toepassing, zoals die luiden tot 1 juli 2010.

2.3. De door de vreemdeling als productie 1 bij het verweerschrift overgelegde reactie van 18 mei 2011 van professor Y. Matras (hierna: Matras) op een door Bureau Land en Taal (hierna: BLT) opgesteld weerwoord van 10 december 2009 dateert van na de aangevallen uitspraak, die in de Vw 2000 dwingend als object van hoger beroep is aangewezen. De vreemdeling kan niet worden gevolgd in zijn betoog dat hij vanwege ziekte van Matras dit stuk niet eerder heeft kunnen laten opstellen en overleggen, nu hij eerst bij brief van 10 januari 2011 opdracht heeft gegeven tot het laten uitbrengen van een reactie op voormeld weerwoord van 10 december 2009. De reactie van 18 mei 2011 kan dan ook niet bij de beoordeling van het hoger beroep worden betrokken.

2.4. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen, indien een vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.5. De minister klaagt in de vierde grief dat de rechtbank, door te overwegen dat de door hem ongeloofwaardig geachte verklaringen van de

vreemdeling slechts zien op de door de vreemdeling gestelde bezigheden voorafgaand aan het asielrelaas, zodat de minister ontoereikend heeft gemotiveerd dat het relaas positieve overtuigingskracht mist, heeft miskend dat die onjuiste en onvolledige verklaringen afbreuk doen aan de verklaringen van de vreemdeling inzake zijn gestelde geboorte- en woonplaats.

2.5.1. In het besluit van 15 december 2009 en het daarin ingelaste voornemen daartoe heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat de vreemdeling ongeloofwaardig heeft verklaard over de werkzaamheden die hij heeft verricht. De minister heeft dat standpunt onderbouwd met de vermelding dat de vreemdeling heeft verklaard het grootste deel van zijn leven tot een jaar voor zijn vertrek uit Irak herder over een kudde van ongeveer dertig schapen en geiten te zijn geweest en in het laatste jaar in de oliewinkel van zijn oom te hebben gewerkt. Voorts is vermeld dat de vreemdeling de draagtijd van schapen en geiten niet kent, noch het aantal lammeren dat zij gemiddeld per keer krijgen, de hoeveelheid melk die zij geven of voor welk bedrag zijn oom de dieren verkocht, terwijl van een herder mag worden verwacht dat hij hiervan op de hoogte is. Dat volgens de vreemdeling zijn werkzaamheden als herder losstaan van zijn latere werkzaamheden in de winkel, doet niet af aan het feit dat hij ongeloofwaardig over zijn werkzaamheden heeft verklaard, dat dit afbreuk doet aan zijn verklaringen inzake zijn gestelde geboorte- en woonplaats en dat de problemen die de vreemdeling in stelt te hebben ondervonden en waarop zijn asielrelaas is gebaseerd, derhalve evenmin geloofwaardig worden geacht, aldus de minister in het besluit.

2.6. Door te overwegen dat de verklaringen van de vreemdeling over geiten en schapen niet zien op zijn asielrelaas en de minister aldus op ontoereikende wijze heeft gemotiveerd dat dit relaas positieve overtuigingskracht mist, heeft de rechtbank miskend dat de minister met de onder 2.5.1 weergegeven motivering genoegzaam heeft onderbouwd waarom hij twijfelt aan de door de vreemdeling gestelde identiteit en herkomst.

De grief is terecht voorgedragen.

2.7. De minister klaagt voorts in de eerste drie grieven, in onderlinge samenhang gelezen, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het door BLT opgestelde rapport taalanalyse van 12 augustus 2008 (hierna: de taalanalyse) niet inzichtelijk is en derhalve niet de conclusie kan dragen dat de vreemdeling eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Centraal-Irak (regio Mosul). Hij voert hiertoe aan dat in de taalanalyse voldoende is onderbouwd op welk niveau de vreemdeling de Arabische taal beheerst en welk niveau van beheersing van deze taal mag worden verwacht van een Koerd uit Volgens de minister heeft de rechtbank in dit verband ten onrechte in aanmerking genomen dat de vreemdeling volgens het verslag van het eerste gehoor bij die gelegenheid voor een deel wel in het Arabisch heeft gesproken en dat de daarbij aanwezige tolk heeft verklaard dat de vreemdeling het Arabisch redelijk beheerst. Die omstandigheden zijn onvoldoende om de gerezen twijfel weg te nemen en bovendien kan, zoals de rechtbank heeft overwogen, aan de verklaring van de tolk geen doorslaggevende betekenis

worden toegekend, aldus de minister. Voorts voert de minister aan dat de rechtbank niet heeft onderkend dat de conclusie van de in opdracht van de Taalstudio door Matras opgestelde contra-expertise van 25 september 2009 (hierna: de contra-expertise) niet eenduidig luidt dat de vreemdeling uit de regio Mosul afkomstig is. Ten slotte heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat de taalanalyse niet inzichtelijk maakt waarom het standpunt wordt ingenomen dat de vreemdeling weinig heeft verklaard over zijn herkomstgebied, aldus de minister.

2.7.1. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 16 april 2010 in zaak nr. 200903085/1/V1; www.raadvanstate.nl) vloeit het volgende voort.

Indien bij de minister twijfel is gerezen over de door een vreemdeling gestelde herkomst en als gevolg daarvan over diens gestelde identiteit en nationaliteit, kan de minister, door een taalanalyse te laten verrichten, de desbetreffende vreemdeling tegemoetkomen in de op hem ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 rustende last om het door hem gestelde aannemelijk te maken.

In beginsel mag ervan worden uitgegaan dat een vanwege de minister door het inzetten van het BLT verrichte taalanalyse tot stand is gekomen onder gedeelde verantwoordelijkheid van een ter zake deskundige linguïst die bij voormeld bureau in dienst is en van wie de kwaliteit voldoende is gewaarborgd en een extern ingeschakelde taalanalist die op zorgvuldige wijze is geselecteerd en onder voortdurende kwaliteitscontrole staat. Niettemin dient de minister, indien en voor zover hij tot het laten verrichten van een taalanalyse overgaat en deze aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich er ingevolge artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) van te vergewissen dat de taalanalyse – naar wijze van totstandkoming – zorgvuldig en – naar inhoud – inzichtelijk en concludent is.

Indien de taalanalyse zorgvuldig, inzichtelijk en concludent is, kan de desbetreffende vreemdeling, gegeven de ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 op hem rustende last, de bij de minister gerezen en door de taalanalyse niet weggenomen twijfel slechts door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Daartoe kan hij de opname van het ten behoeve van de taalanalyse gevoerde gesprek door een deskundige laten beoordelen. Indien de desbetreffende vreemdeling geen contra-expertise laat verrichten, zal de gerezen twijfel reeds daarom niet worden weggenomen.

Om als contra-expertise te kunnen dienen, moet de op verzoek van een vreemdeling verrichte taalanalyse eveneens zorgvuldig, inzichtelijk en concludent zijn.

Indien de uitkomst van de contra-expertise de door de desbetreffende vreemdeling gestelde herkomst niet bevestigt, wordt – gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 – de gerezen twijfel in elk geval niet weggenomen.

2.7.2. De rechtbank heeft overwogen dat de conclusie in de taalanalyse dat de vreemdeling eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Centraal-Irak, slechts is gebaseerd op de uiterst beperkte beheersing van het Arabisch door de vreemdeling, terwijl in de

taalanalyse niet inzichtelijk is gemaakt welk kennisniveau van een Koerd uit de door de vreemdeling gestelde regio mag worden verwacht en evenmin waarom de vreemdeling dat niveau niet zou beheersen.

2.7.3. In het besluit van 15 december 2009, gelezen in samenhang met het daarin ingelaste voornemen van 29 mei 2009 daartoe, heeft de minister vermeld dat, vanwege de onjuiste en summiere verklaringen van de vreemdeling over zijn werkzaamheden in Centraal-Irak, twijfel is gerezen over de door hem gestelde geboorte- en woonplaats en dat uit de taalanalyse is gebleken dat de vreemdeling eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Centraal-Irak. In de taalanalyse is voorts vermeld dat de vreemdeling op grond van zijn Koerdische spraak eenduidig herleidbaar is tot de grotere regio Mosul-Duhok (Centraal-Irak/Noord-Irak) en dat op grond van zijn uiterst beperkte beheersing van Arabisch niet aannemelijk is dat hij, naar gesteld, meer dan twintig jaar in de regio Mosul heeft gewoond waar Arabisch algemeen gangbaar is als taal in het dagelijks leven.

Naar aanleiding van de taalanalyse heeft de vreemdeling de contra-expertise overgelegd. Hierin wordt geconcludeerd dat de vreemdeling een vorm van Bahdini-Koerdisch spreekt die in het algemeen kan worden geplaatst in de grotere gebieden van Mosul-Duhok en, op grond van sommige kenmerken, meer specifiek in de regio Mosul en dat dit diens bewering dat hij afkomstig is uit de regio Mosul met een behoorlijke graad van zekerheid ondersteunt. In de contra-expertise is tevens vermeld dat de vreemdeling enkele woorden Arabisch kent, maar niet lijkt te kunnen communiceren in die taal. Voorts is vermeld dat het zeker aannemelijk is dat de vreemdeling, als Koerdische schaapherder uit een geïsoleerde gemeenschap die niet gedurende een periode van betekenis naar school is gegaan, geen gelegenheid heeft gehad kennis van het Arabisch op te doen.

In het door BLT gegeven weerwoord van 10 december 2009 op de contra-expertise is onder verwijzing naar openbare bronnen vermeld dat de in de contra-expertise genoemde kenmerken van het Bahdini-Koedisch niet specifiek zijn voor de regio Mosul, maar worden gevonden in delen van zowel Noord- als Centraal-Irak. Voorts is vermeld dat het dorp waar de vreemdeling stelt vandaan te komen niet zeer afgelegen is, maar op korte afstand van de stad Sheikhan en nabij interlokale wegen ligt en dat niet valt in te zien dat een herder, zoals de vreemdeling stelt te zijn geweest, niet tot efficiënte communicatie met alle lokale bevolkingsgroepen, inclusief anderstalige, in staat zou moeten zijn.

2.7.4. De rechtbank heeft ten onrechte in aanmerking genomen dat in het rapport eerste gehoor van 26 juni 2008 is vermeld dat de daarbij aanwezige tolk heeft verklaard dat de vreemdeling redelijk Arabisch spreekt. Uit zowel de taalanalyse als de contra-expertise volgt dat de vreemdeling slechts zeer beperkt Arabisch spreekt. In de taalanalyse en in het weerwoord van 10 december 2009 is voorts vermeld dat het dorp waar de vreemdeling stelt vandaan te komen niet erg afgelegen is, dat juist schaapherders in staat moeten zijn om met alle lokale bevolkingsgroepen effectief te communiceren en dat, gelet op de uiterst beperkte beheersing van het Arabisch, niet aannemelijk is dat de vreemdeling gedurende meer dan 20 jaar heeft

gewoond in de regio Mosul waar Arabisch algemeen gangbaar is als taal in het dagelijks leven. Daarmee is, anders dan de rechtbank heeft overwogen, de aan de vreemdeling gemaakte tegenwerping inzake het door hem gemaakte gebruik van het Arabisch voldoende inzichtelijk.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 16 april 2010 in zaak nr. 200903085/1/V1; www.raadvanstate.nl), heeft een conclusie in een taalanalyse over de landenkennis van een vreemdeling ten hoogste slechts ondergeschikte betekenis. Tekortkomingen aan de inzichtelijkheid van een taalanalyse op dat onderdeel hebben in beginsel dan ook niet tot gevolg dat de minister die taalanalyse niet aan zijn besluit ten grondslag mag leggen. Van bijzondere omstandigheden op grond waarvan in dit geval anders zou moeten worden geoordeeld, is niet gebleken.

Nu voorts de contra-expertise de gestelde herkomst uit Centraal-Irak van de vreemdeling niet eenduidig bevestigt, is de rechtbank ten onrechte tot het oordeel gekomen dat de minister de taalanalyse niet ten grondslag mocht leggen aan zijn standpunt dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij uit Centraal-Irak afkomstig is.

De grieven zijn terecht voorgedragen.

2.8. Ten slotte klaagt de minister in de vijfde en zesde grief dat de rechtbank, door te overwegen dat hij in artikel 83 van de Vw 2000 aanleiding had moeten zien om te motiveren waarom de in beroep door de vreemdeling overgelegde originele identiteitskaart en nationaliteitsverklaring geen aanleiding geven het besluit van 15 december 2009 te wijzigen of in te trekken, heeft miskend dat die documenten niet kunnen afdoen aan de afwijzing van de aanvraag, nu aan die afwijzing hoofdzakelijk ten grondslag ligt dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij uit Centraal-Irak afkomstig is en de door de hem overgelegde documenten dat evenmin aannemelijk maken.

2.8.1. Deze grieven falen, reeds omdat de minister zich in de toelichting daarop op het standpunt heeft gesteld dat de rechtbank niet ten onrechte heeft overwogen dat hij is tekortgeschoten in zijn reactie op de in beroep door de vreemdeling overgelegde stukken.

2.9. Hoewel de eerste vier grieven terecht zijn voorgedragen, kunnen zij niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak, nu uit hetgeen onder 2.8.1 is overwogen volgt dat de rechtbank het besluit van 15 december 2009 terecht heeft vernietigd.

Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd met verbetering van de gronden waarop deze rust. De Afdeling ziet evenwel, gelet op het volgende, in hoger beroep alsnog aanleiding met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb te bepalen dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit geheel in stand blijven.

In hoger beroep heeft de minister aangevoerd dat de omstandigheid dat de vreemdeling in de regio Mosul in Centraal-Irak is geboren en dat daar een identiteitskaart is afgegeven, niet betekent dat hij altijd in die regio heeft verbleven. Gelet op deze motivering heeft de minister zich terecht op het standpunt gesteld dat de vreemdeling met de in beroep overgelegde originele identiteitskaart en nationaliteitsverklaring niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij uit Centraal-Irak afkomstig is.

2.10. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. bepaalt dat de rechtsgevolgen van het bij die uitspraak vernietigde besluit van 15 december 2009, kenmerk 0806-25-1437, geheel in stand blijven;
- III. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. T. van Goeverden-Clarenbeek, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

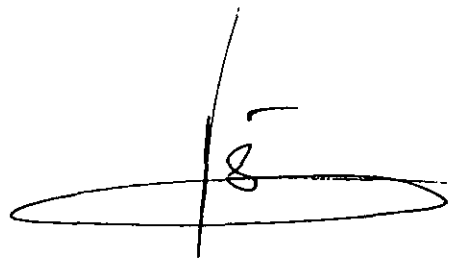
w.g. Van Goeverden-Clarenbeek
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 februari 2012

488.

Verzonden: 27 februari 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht

Zittinghoudende te Amsterdam

zaaknummer: AWB 10/01651

V-nr.:

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

in het geding tussen:

geboren op _____ van Iraakse nationaliteit, eiser,
gemachtigde: mr. S. Coenen, advocaat te Utrecht,

en:

de minister voor Immigratie en Asiel, rechtsopvolger van de staatssecretaris van
Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.J. Hofland, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst,

Procesverloop

Bij besluit van 15 december 2009 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 25 juni 2008 tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000 afgewezen. Op 13 januari 2010 heeft de rechtbank het beroepschrift van eiser ontvangen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 16 maart 2011. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn voornoemde gemachtigde. Ook was ter zitting aanwezig R. Meier, begeleider van eiser. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

Asielrelaas

Eiser heeft het volgende relaas aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd. Eiser is afkomstig uit _____, provincie Nineveh, en behoort tot de Koerdische bevolkingsgroep. Eiser heeft tot 2008 voor zijn oom gewerkt als herder. Het laatste jaar werkte eiser in de oliewinkel van zijn oom. Rond 20 maart 2008 kwam er een auto met drie mannen, die olie kochten en eiser een fooi gaven van 5000 dinar. Twee dagen later kwamen ze weer en vroegen eiser of hij hen wilde helpen door iets in de auto van _____ te leggen. _____ werkte voor de regering van _____ en zijn auto's kwamen regelmatig in de zaak van eisers oom om de olie te laten verversen. Nadat ze eiser hadden bedreigd vertrokken de mannen. Een week later brandde de zaak van eisers oom af.

Overwegingen

1. Ingevolge artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 – zoals dit luidde ten tijde van het bestreden besluit en voor zover hier van belang – kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

a. die verdragsvluchteling is;

b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

2.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag – voor zover thans van belang – mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.2. Volgens paragraaf C4/3.6.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) is het uitgangspunt dat de situatie waarin een vreemdeling zijn documenten aan de reisagent heeft afgestaan aan de desbetreffende vreemdeling is toe te rekenen. Wanneer de asielzoeker aannemelijk maakt dat de papieren onder dwang aan de reisagent zijn afgegeven en hij ook op alle andere elementen van de beoordeling van de asielaanvraag volledig meewerkt en geloofwaardig is, is het ontbreken van documenten niet aan hem toe te rekenen.

3.1. De rechtbank ziet zich allereerst gesteld voor de vraag of verweerder in redelijkheid de omstandigheden van artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000 aan eiser heeft kunnen tegenwerpen.

3.2. Verweerder heeft in het bestreden besluit in dit verband onder meer overwogen dat de stelling dat eiser zijn identiteitskaart en nationaliteitsverklaring aan de reisagent heeft afgegeven om deze aan zijn oom terug te geven, niet afdoet aan de verantwoordelijkheid die elser had om dit document mee te nemen naar Nederland ter staving van zijn identiteit en nationaliteit.

3.3. De rechtbank stelt vast dat gesteld noch gebleken is dat eiser zijn originele documenten onder dwang aan de reisagent heeft afgegeven. De omstandigheid dat eiser in beroep alsnog deze documenten heeft overgelegd kan, daargelaten dat de authenticiteit ervan nog niet is vastgesteld, daaraan volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling, onder meer de uitspraak van 10 november 2003 (LJN: AO2530) evenmin afdoen. De rechtbank concludeert daarom dat verweerder voornoemde omstandigheid, gelet op het voornoemde beleid en vaste jurisprudentie in redelijkheid aan eiser heeft kunnen tegenwerpen.

4.1. Uit het voorgaande volgt dat van het asielaanbevelingspositieve overtuigingskracht dient uit te gaan. Volgens het beleid, neergelegd in paragraaf C14/3.3 van de Vc 2000, mogen daarom in

het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen.

4.2. Verweerder heeft, zo begrijpt de rechtbank het bestreden besluit en de toelichting ter zitting, het asielaas op twee gronden ongeloofwaardig geacht. Eiser heeft onjuiste en summere verklaringen afgelegd over schapen en gelten. Nu eiser heeft gesteld het merendeel van zijn leven, tot een jaar voor zijn vertrek uit Irak, herder van een kudde van dertig gelten en schapen te zijn geweest, doet de onjuiste en onvolledige informatie omtrent zijn werkzaamheden tevens afbreuk aan zijn verklaringen inzake zijn gestelde geboorte- en woonplaats.

Gelet op de twijfel omtrent eisers herkomst is op 12 november 2008 een rapport taalanalyse opgesteld. Daarin is geconcludeerd dat eiser eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Centraal Irak, waar onder valt.

De problemen die eiser in stelt te hebben ondervonden en waarop zijn asielaas is gebaseerd, acht verweerder daarom ook niet geloofwaardig.

5.1. De rechtbank zal eerst treden in de vraag of verweerder de bevindingen van de taalanalyse aan het besluit ten grondslag heeft kunnen leggen.

5.2. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, laatstelijk de uitspraak van 15 november 2010 (LJN: BO4899) mag in beginsel ervan worden uitgegaan dat de door het Bureau Land en Taal (hierna: het BLT) verrichte taalanalyse tot stand is gekomen onder verantwoordelijkheid van een ter zake deskundige linguïst waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd en dat de ingeschakelde taalanalist op zorgvuldige wijze is geselecteerd en onder voortdurende kwaliteitscontrole staat. Niettemin dient verweerder, indien en voor zover hij tot het laten verrichten van een taalanalyse overgaat en deze aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich er ingevolge artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van te vergewissen dat de taalanalyse naar wijze van totstandkoming zorgvuldig en naar inhoud inzichtelijk en concludent is.

5.3. Ingevolge artikel 3:9 van de Awb dient het bestuursorgaan, indien een besluit berust op een onderzoek naar feiten en gedragingen dat door een adviseur is verricht, zich ervan te vergewissen dat dit onderzoek op zorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden.

5.4. Eiser stelt zich op het standpunt dat het rapport taalanalyse niet voldoet aan voornoemde eisen. Uit het rapport blijkt niet waarop de taalanalist zijn conclusie baseert dat eiser weinig gedetailleerd over zijn herkomstgebied zou hebben kunnen verklaren en ook niet waarop hij de conclusie baseert dat ook Koerden in de regio Mosul het Arabisch beheersen en in welke mate zij dat beheersen.

Eiser heeft er voorts, onder verwijzing naar de contra-expertise van professor van de Universiteit van Manchester op gewezen dat het Koerdisch van eiser is te herleiden tot de grotere regio Mosul-Duhok, maar dat zijn spraak eveneens kenmerken bevat die hem in de regio Mosul plaatsen. Verder sluit het feit dat eiser slechts een beperkte beheersing van het Arabisch heeft de door hem gestelde herkomst niet uit.

5.5. Met eiser is de rechtbank van oordeel dat het rapport niet inzichtelijk maakt waarom eiser weinig gedetailleerd over zijn herkomstgebied heeft verklaard. Uit het in het rapport onder 3.1 weergegeven 'relaas vreemdeling' valt zulks in ieder geval niet zonder meer af te leiden.

5.6. De rechtbank stelt, zoals verweerder ter zitting ook heeft toegelicht, voorts vast dat de conclusie van het BLT niet is gebaseerd op de Koerdische spraak van eiser, maar op de vaststelling van de taalanalist dat eiser uiterst beperkt Arabisch beheerst en dat gelet hierop niet is aan te nemen dat eiser meer dan twintig jaar in de regio Mosul heeft gewoond. In het rapport van 12 november 2008, noch in het weerwoord van het BLT van 10 december 2009, wordt echter inzichtelijk gemaakt op welk niveau eiser de Arabische taal beheerst en welk niveau van taalbeheersing van een persoon uit mag worden verwacht. De opmerking van het BLT dat eisers gestelde persoonlijke leefomstandigheden niet kunnen worden aangevoerd als uitleg voor het gebrek aan relevante kennis van het Arabisch maakt naar het oordeel van de rechtbank evenmin inzichtelijk welk kennisniveau volgens het BLT van een Koerd uit de door eiser gestelde regio mag worden verwacht, en daarom dus ook niet waarom eiser het Arabisch niet op het verwachte niveau zou beheersen. Ook op de tegenwerping van eisers gebruik van het Arabisch is het rapport taalanalyse derhalve niet inzichtelijk.

5.7. Uit het voorgaande volgt dat verweerder zich niet zonder meer op de uitkomst van de taalanalyse kon verlaten. Dit klemmt naar het oordeel van de rechtbank temeer nu uit het verslag van het eerste gehoor blijkt dat eiser voor een deel, van halverwege pagina 1 tot halverwege pagina 2, wel in het Arabisch heeft gesproken. Daargelaten dat aan de verklaring van de tolk, die volgens dit verslag aangaf dat eiser het Arabisch redelijk beheerst, geen doorslaggevende betekenis kan worden toegekend, had verweerder, gelet op het reeds geconstateerde gebrek aan inzichtelijkheid van het rapport taalanalyse en het weerwoord, niet zonder nader onderzoek kunnen vaststellen dat het (beperkte) kennisniveau van de Arabische taal eiser eenduidig buiten Centraal Irak plaatst. Daarom is het besluit in zoverre ook onzorgvuldig voorbereid.

5.8. De verwijzing van verweerder ter zitting naar de uitspraak van de Afdeling van 26 augustus 2003 (LJN: AL9034) maakt het voorgaande niet anders. Verweerder heeft niet toegelicht waarom die uitspraak relevant is voor het onderhavige geval. De rechtbank stelt vast dat die zaak een spreker van een klein dialect betrof die geen contra-expertise had aangevraagd om de resultaten van de taalanalyse te weerleggen. Ook blijkt uit die uitspraak niet dat de inzichtelijkheid van het rapport van het BLT in die zaak een geschilpunt vormde.

6. Anders dan eiser ter zitting heeft gesteld, brengt het voorgaande niet zonder meer met zich dat het beroep gegrond dient te worden verklaard nu de overige overwegingen van verweerder de conclusie dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht mist eventueel zelfstandig zouden kunnen dragen. Volgens vaste jurisprudentie is de taalanalyse immers enkel bedoeld om de vreemdeling tegemoet te komen in zijn bewijslast. Verweerder kan zich ook zonder de resultaten van de taalanalyse een oordeel vormen over de geloofwaardigheid van de door eiser gestelde herkomst. Bovendien zijn de taalanalisten het er kennelijk over eens dat de Koerdische spraak van eiser hem in de grotere regio Mosul-Duhok plaatst, zodat het resultaat van taalanalyse weliswaar niet uitsluit dat eiser uit de regio Mosul afkomstig is, maar dat dit evenmin positief bewijs levert voor zijn gestelde herkomst.

7.1. De rechtbank zal zich dan ook vervolgens buigen over de vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de door eiser afgelegde verklaringen over geiten en schapen aan het asielrelaas een positieve overtuigingskracht ontnemen.

7.2. Verweerder heeft tegengeworpen dat eiser onjuiste en summiere verklaringen heeft afgelegd over schapen en geiten. De rechtbank stelt vast dat deze verklaringen uitsluitend

zien op eisers gestelde bezigheden voorafgaand aan het asielrelaas. Nu deze verklaringen aldus niet de kern van eisers asielrelaas betreffen en verweerder voorts in het voornemen noch in het besluit heeft overwogen dat eiser tegenstrijdige of ontoereikende verklaringen over zijn gestelde geboorte- en woonplaats zou hebben afgelegd, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank aldus op ontoereikende wijze gemotiveerd dat eisers relaas f hierdoor positieve overtuigingskracht mist.

8.1. Voorts heeft eiser in de beroepsfase alsnog zijn originele identiteitsdocument en nationaliteitsverklaring overgelegd. Eiser heeft reeds op 18 augustus 2010 en daarna nogmaals op 10 januari 2011 schriftelijk aan verweerder kenbaar gemaakt over deze documenten te beschikken en zich bereid verklaard deze over te leggen. Gelet hierop en nu deze documenten naar het oordeel van de rechtbank relevant kunnen zijn voor de beoordeling van de aanvraag zal de rechtbank deze documenten met toepassing van artikel 83 van de Vw 2000 bij de beoordeling van het beroep betrekken.

8.2. De rechtbank stelt vast dat verweerder tot nu toe - ook ter zitting - geen standpunt heeft ingenomen over deze stukken en, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 15 maart 2005 (LJN: AT2247), slechts heeft gesteld dat met deze documenten in beroep geen rekening dient te worden gehouden. Verweerder onderkent met dit betoog echter niet dat deze uitspraak dateert van vóór inwerkingtreding van de wijziging van artikel 83 van de Vw 2000 op 1 juli 2010. Deze wijziging heeft juist tot doel de beoordeling van de aanvraag niet te beperken tot in de bestuurlijke fase aangevoerde feiten en omstandigheden. Volgens verweorders eigen beleid, zoals neergelegd in paragraaf C22/5.1 van de Vc 2000, geldt dit ook voor feiten die eerst in de beroepsfase zijn gedocumenteerd. Verweerder had daarom aanleiding moeten zien om nader te motiveren waarom deze documenten geen aanleiding geven om het bestreden besluit te wijzigen of in te trekken. Ook daarom kan het bestreden besluit niet in stand blijven.

9. Hieruit volgt dat het bestreden besluit is genomen in strijd met de artikelen 3:2, 3:9 en 3:46 van de Awb. De rechtbank verklaart het beroep dan ook gegrond, vernietigt het bestreden besluit en bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak.

10. Gelet op het voorgaande veroordeelt de rechtbank verweerder als de in het ongelijk gestelde partij in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 874,- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting; waarde per punt € 437,-, wegingsfactor 1).

Zaaknummer: AWB 10/01651 inzake

Pagina 6 van 6

Beslissing

De rechtbank,

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder binnen zes weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten, begroot op € 874,- (zegge: achthonderdvierenzeventig euro), te betalen aan de griffier;

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.H.G. Odink, rechter, in tegenwoordigheid van mr. J.B.C. van der Veer, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 6 april 2011.

De griffier

De rechter

Afschrift verzonden op:

- 6 APR. 2011

Conc.: JY
Coll.: LJD
D: C
VK

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Voor kopie conform,
de griffier van de Arrondissements-
rechtbank Sector Bestuursrecht
te Amsterdam

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
04 MEI 2011	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DD:	PAR:

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister voor Immigratie en Asiel
te Rijswijk,
appellant
Gemachtigde: mr. J. Laros,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
De uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam
van 6 april 2011
met kenmerk Awb 10/01651

Inzake:

met IND-kenmerk 0806.25.1437
aan te duiden als verweerder
Gemachtigde: mr. S. Coenen
advocaat te Utrecht (3512 KJ) aan de Brigittenstraat 17

Procesvertegenwoordiging
Rijswijk
Postbus 30120, 2500 GC Den Haag

Contactpersoon:
J.J. Hofland
Tel. 070-779 7102

1. Inleiding

- 1.1. De Minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de Minister) komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam van 6 april 2011, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 10/01651 (productie I), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 15 december 2009 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak, binnen zes weken na verzending van de uitspraak, een nieuw besluit te nemen en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 25 juni 2009 heeft verweerder verzocht om verlening van een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw).
- 2.2. Waar hierna de Minister wordt genoemd, wordt daaronder in voorkomend geval mede begrepen de eerdere bewindspersoon voor Vreemdelingenzaken.
- 2.3. Bij beschikking van 15 december 2009 heeft de Minister deze aanvraag afgewezen.
- 2.4. Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Grieven

- 3.1. De Minister is van oordeel dat het besluit van 15 december 2009 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.3. De Minister heeft zes grieven tegen deze uitspraak.

Grief 1

- 3.4. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 5.5 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Met elser is de rechtbank van oordeel dat het rapport niet inzichtelijk maakt waarom elser weinig gedetailleerd over zijn herkomstgebied heeft verklaard. Uit het in het rapport onder 3.1 weergegeven 'relaas vreemdeling' valt zulks in ieder geval niet zonder meer af te leiden."

Grief 2

- 3.5. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 5.6 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank stelt, zoals verweerder ter zitting ook heeft toegelicht, voorts vast dat de conclusie van het BLT niet is gebaseerd op de Koerdische spraak van elser, maar op de vaststelling van de taalanalist dat elser uiterst beperkt

Arabisch beheerst en dat gelet hierop niet is aan te nemen dat eiser meer dan twintig jaar in de regio Mosul heeft gewoond. In het rapport van 12 november 2008, noch in het weerwoord van het BLT van 10 december 2009, wordt echter inzichtelijk gemaakt op welk niveau eiser de Arabische taal beheerst en welk niveau van taalbeheersing van een persoon uit Betnaar mag worden verwacht. De opmerking van het BLT dat eisers gestelde persoonlijke leefomstandigheden niet kunnen worden aangevoerd als uitleg voor het gebrek aan relevante kennis van het Arabisch maakt naar het oordeel van de rechtbank evenmin inzichtelijk welk kennisniveau volgens het BLT van een Koerd uit de door eiser gestelde regio mag worden verwacht, en daarom dus ook niet waarom eiser het Arabisch niet op het verwachte niveau zou beheersen. Ook op de tegenwerping van eisers gebruik van het Arabisch is het rapport taalanalyse derhalve niet inzichtelijk."

Grief 3

- 3.6. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 5.7 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Uit het voorgaande volgt dat verweerder zich niet zonder meer op de uitkomst van de taalanalyse kon verlaten. Dit klemt naar het oordeel van de rechtbank temeer nu uit het verslag van het eerste gehoor blijkt dat eiser voor een deel, van halverwege pagina 1 tot halverwege pagina 2, wel in het Arabisch heeft gesproken. Daargelaten dat aan de verklaring van de tolk, die volgens dit verslag aangaf dat eiser het Arabisch redelijk beheerst, geen doorslaggevende betekenis kan worden toegekend, had verweerder, gelet op het reeds geconstateerde gebrek aan inzichtelijkheid van het rapport taalanalyse en het weerwoord, niet zonder nader onderzoek kunnen vaststellen dat het (beperkte) kennisniveau van de Arabische taal eiser eenduidig buiten Centraal Irak plaatst. Daarom is het besluit in zoverre ook onzorgvuldig voorbereid."

Grief 4

- 3.7. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 7.2 op pagina 4 en 5 van de bestreden uitspraak:

"Verweerder heeft tegengeworpen dat eiser onjuiste en summere verklaringen heeft afgelegd over schapen en geiten. De rechtbank stelt vast dat deze verklaringen uitsluitend zien op eisers gestelde bezigheden voorafgaand aan het asielrelaas. Nu deze verklaringen aldus niet de kern van eisers asielrelaas betreffen en verweerder voorts in het voornemen noch in het besluit heeft overwogen dat eiser tegenstrijdige of ontoereikende verklaringen over zijn gestelde geboorte- en woonplaats zou hebben afgelegd, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank aldus op ontoereikende wijze gemotiveerd dat eisers relaas hierdoor positieve overtuigingskracht mist."

Grief 5

- 3.8. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 8.1 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

“Voorts heeft elser in de beroepsfase alsnog zijn originele identiteitsdocument en nationaliteitsverklaring overgelegd. Elser heeft reeds op 18 augustus 2010 en daarna nogmaals op 10 januari 2011 schriftelijk aan verweerder kenbaar gemaakt over deze documenten te beschikken en zich bereid verklaard deze over te leggen. Gelet hierop en nu deze documenten naar het oordeel van de rechtbank relevant kunnen zijn voor de beoordeling van de aanvraag zal de rechtbank deze documenten met toepassing van artikel 83 van de Vw 2000 bij de beoordeling van het beroep betrekken.

Grief 6

- 3.9. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 8.2 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

“De rechtbank stelt vast dat verweerder tot nu toe – ook ter zitting – geen standpunt heeft ingenomen over deze stukken en, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 15 maart 2005 (LJN: AT2247), slechts heeft gesteld dat met deze documenten in beroep geen rekening dient te worden gehouden. Verweerder onderkent met dit betoog echter niet dat deze uitspraak dateert van vóór inwerkingtreding van de wijziging van artikel 83 van de Vw 2000 op 1 juli 2010. Deze wijziging heeft juist tot doel de beoordeling van de aanvraag niet te beperken tot in de bestuurlijke fase aangevoerde feiten en omstandigheden. Volgens verweerders eigen beleid, zoals neergelegd in paragraaf C22/5.1 van de Vc 2000, geldt dit ook voor feiten die eerst in de beroepsfase zijn gedocumenteerd. Verweerder had daarom aanleiding moeten zien om nader te motiveren waarom deze documenten geen aanleiding geven om het bestreden besluit te wijzigen of in te trekken. Ook daarom kan het bestreden besluit niet in stand blijven.”

- 3.10. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten rechtsoverwegingen 9 en 10 op pagina 5 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid aan van deze rechtsoverwegingen.
4. Toelichting op de grieven
- 4.1. In geschil is of de taalanalyse van Bureau Land en Taal (hierna: BLT) van 12 november 2008 zorgvuldig tot stand is gekomen en naar inhoud inzichtelijk en concludent, zodat deze aan het afwijzende besluit van 15 december 2009 ten grondslag kon worden gelegd. In zijn rapport is BLT tot de conclusie gekomen dat verweerder eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Centraal-Irak (regio Mosul).
- 4.2. De Minister zal hieronder bij bespreking van de grieven 1 tot en met 3 nader toelichten dat en waarom de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de door BLT verrichtte taalanalyse niet inzichtelijk is.
- 4.3. Volgens vaste jurisprudentie van uw Afdeling (o.a. uitspraak van 18 december 2009, nr. 200901087/1, LJN: BK8644) kan de Minister, indien bij hem twijfel is gerezen over de door een vreemdeling gestelde herkomst en als gevolg daarvan over diens gestelde identiteit en nationaliteit, een taalanalyse laten verrichten. Daarmee komt bij de desbetreffende vreemdeling tegemoet in de op hem ingevolge artikel 31, eerste lid, van de

Vw, rustende last om het door hem gestelde aannemelijk te maken. In beginsel mag ervan worden uitgegaan dat een vanwege de Minister door het BLT verrichte taalanalyse tot stand is gekomen onder verantwoordelijkheid van een ter zake deskundige linguïst waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd en dat de ingeschakelde taalanalist op zorgvuldige wijze is geselecteerd en onder voortdurende kwaliteitscontrole staat. Niettemin dient de Minister, indien en voor zover hij tot het laten verrichten van een taalanalyse overgaat en deze aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich er ingevolge artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht van te vergewissen dat de taalanalyse naar wijze van totstandkoming zorgvuldig en naar inhoud inzichtelijk en concludent is. Indien de taalanalyse naar wijze van totstandkoming zorgvuldig en naar inhoud inzichtelijk en concludent is, kan de desbetreffende vreemdeling, gegeven de ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw op hem rustende last, de bij de Minister gerezen en de door de taalanalyse niet weggenomen twijfel slechts door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Daartoe kan hij de opname van het - ten behoeve van de taalanalyse gevoerde - gesprek door een deskundige laten beoordelen. Indien de desbetreffende vreemdeling geen contra-expertise laat verrichten, zal de gerezen twijfel reeds daarom blijven bestaan.

- 4.4. BLT heeft in feite vastgesteld dat het beheersen van een vorm van Bahdini-Koerdisch op moedertaalniveau, maakt dat verweerder te herleiden is tot de grotere regio Mosul-Duhok (Centraal-Irak/Noord-Irak). Echter, op grond van de zeer beperkte kennis van het Arabisch is verweerder evenwel niet te herleiden tot een deel van die regio, namelijk de regio Mosul. Daarentegen is aan te nemen, zoals de taalanalist stelt, dat verweerder op grond van zijn uiterst beperkte beheersing van het Arabisch het overgrote deel van zijn leven heeft doorgebracht in een omgeving waar Arabisch niet algemeen gangbaar is als voertaal in het dagelijkse leven. Een dergelijke situatie bestaat in het Noord-Irakese deel (regio Duhok-Zakho) van het aangegeven taalgebied.

Grief 1

- 4.5. De constatering van de rechtbank in rechtsoverweging 5.5 van de uitspraak, dat de taalanalist van BLT in het rapport taalanalyse niet inzichtelijk heeft gemaakt waarom verweerder weinig gedetailleerd over zijn herkomstgebied heeft verklaard, kan naar het oordeel van de Minister niet ten grondslag worden gelegd aan het eindoordeel van de rechtbank dat het rapport taalanalyse niet inzichtelijk is en derhalve niet de conclusie kan dragen dat verweerder eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Centraal-Irak (regio Mosul). De Minister acht hiertoe redengevend, dat landenkennis, dan wel kennis omtrent het gestelde herkomstgebied voor de conclusie van het rapport in dit verband ten hoogste slechts van ondergeschikte betekenis is, hetgeen ook vaste jurisprudentie van uw Afdeling is.

- AbRS 18 oktober 2010, nr. 201003176/1 (r.o. 2.2.4)
- AbRS 16 april 2010, nr. 200903085/1 (LJN: BM2266)

De Minister verwijst voorts naar de vakbijlagen bij de rapporten van taalanalyse zelf onder het kopje "landenkennis". Hieruit volgt dat de tijdens het taalanalysegesprek gedemonstreerde landenkennis (of gebrek daaraan) alleen aanvullend in overweging wordt genomen bij het formuleren van het resultaat van de taalanalyse. De rechtbank heeft dit niet onderkend.

Grief 2 en 3

- 4.6. Gelet op de onderlinge samenhang worden de grieven 2 en 3 hieronder gezamenlijk toegelicht.
- 4.7. De rechtbank kan niet worden gevolgd in rechtsoverweging 5.6 waarin zij stelt dat in het rapport van BLT van 12 november 2008 en het weerwoord van BLT van 10 december 2009 niet inzichtelijk is gemaakt op welk niveau eiser de Arabische taal beheerst en welk niveau van taalbeheersing van een Koerd uit mag worden verwacht. Het rapport taalanalyse beschrijft afdoende wat het niveau van beheersing van het Arabisch is in onderdeel 4.1 en 4.2 van het rapport taalanalyse.

4. Beschrijving van de spraak van de vreemdeling

4.1 Algemeen

(...)

- De vreemdeling legt een uiterst beperkte beheersing van Arabisch aan de dag. Tijdens het gesprek uit hij enkele korte zinnen en noemt hij losse woorden (namen van groente, fruit en lichaamsdelen). Hij is duidelijk niet in staat om enigszins efficiënt te communiceren in het Arabisch. Hij geeft aan dat hij niet in staat is om Arabisch te spreken zonder dat er een gerichte vraag is gesteld.

4.2. Arabisch

Vreemdeling:	correct:	
āni rihiṭ	ċiniṭ arūh	"ik ging"
'al-mahal xāli	il-mahall xāli	"naar de winkel van mijn oom"
xamsa jāy li-l-bēt	bi-l-xamsa ċiniṭ arja' li-l-bēt	"om 5 uur ging ik naar huis"

Om een idee te geven van het zeer lage beheersingsniveau dat de vreemdeling aan de dag legt: de zinsnede xamsa jāy li-l-bēt betekent letterlijk "vijf, gaande, naar huis".

Ook blijkt afdoende uit het rapport taalanalyse - in onderdeel 5, het tweede en derde bulletpoint - welk niveau verwacht mag worden.

5. Resultaat

(...)

- Op grond van zijn uiterst beperkte beheersing van Arabisch is niet aan te nemen dat de vreemdeling, zoals deze stelt, gedurende meer dan 20 jaar heeft gewoond in de regio Mosul waar Arabisch algemeen gangbaar is als taal in het dagelijks leven.

- *Op grond van de uiterst beperkte beheersing van het Arabisch die de vreemdeling aan de dag legt is aan te nemen dat hij het overgrote deel van zijn leven heeft doorgebracht in een omgeving waar Arabisch niet algemeen gangbaar is als voertaal in het dagelijks leven. Een dergelijke situatie bestaat in het Noord-Irakese deel van het aangegeven taalgebied (regio Duhok-Zakho).*

- 4.8. In het rapport taalanalyse is aangegeven dat op grond van de uiterst beperkte beheersing van het Arabisch niet is aan te nemen dat verweerder gedurende 20 jaar heeft gewoond in een regio waar het Arabisch algemeen gangbaar is als taal in het dagelijks leven. De contra-expert geeft aan dat er voor het gebrek aan beheersing naar zijn oordeel een goede reden is, namelijk de verklaring van verweerder dat hij een herder is uit een geïsoleerde gemeenschap. In het weerwoord heeft BLT hierop gereageerd op bladzijde 4, onder punt 8. BLT heeft in voornoemd weerwoord aangegeven dat (1) verklaringen van asielzoekers niet waar hoeven te zijn (2) het gestelde herkomst dorp niet zo geïsoleerd ligt als althans de verklaringen van verweerder doen voorkomen en ook herders moeten communiceren en (3) bovenal dat met het enkel spreken van Koerdisch niet een herkomst aannemelijk kan worden uit een regio waar de Arabische taal algemeen gangbaar is. Het ontgaat de Minister wat er schort aan de inzichtelijkheid.
- 4.9. De Minister is van oordeel dat rechtsoverweging 5.7 van de uitspraak van de rechtbank voortbouwt op de voorgaande rechtsoverweging 5.6 en - gelet op het vorenstaande - reeds daarom ook niet in stand kan blijven. De Minister merkt in dit verband voorts nog op dat niet duidelijk is waarom de rechtbank in de uitspraak stil heeft gestaan bij de beheersing van het Arabisch tijdens het eerste gehoor. De rechtbank overweegt eerst "dit klemmt (...) te meer (...)", maar oordeelt vervolgens "Daargelaten dat aan de verklaring van de tolk, (...) geen doorslaggevende betekenis kan worden toegekend (...)". Onduidelijk is hoe deze overwegingen zich tot elkaar verhouden. Opgemerkt kan worden dat de bij de Minister gerezen en de door de taalanalyse niet weggenomen twijfel slechts door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog door appellant worden weggenomen. In de verklaringen in de Arabische taal in het eerste gehoor, noch in de verklaring van de tolk tijdens het eerste gehoor kan grond gevonden worden om de twijfel weg te nemen.
- 4.10. De Minister kan voorts niet genoeg benadrukken dat gedurende de opname ten behoeve van de taalanalyse verweerder in staat is gesteld zijn beheersing van het Arabisch te tonen. BLT en ook de contra-expert hebben vastgesteld dat de beheersing uitermate beperkt is. Gelet op het feit dat de conclusie van de opsteller van de contra-expert niet eenduidig luidt dat verweerder wel uit regio Mosul afkomstig is, heeft verweerder de bij de Minister gerezen en door de taalanalyse bevestigde twijfel, niet weggenomen. Onder deze omstandigheden bestaat er geen grond voor het oordeel dat de Minister niet zonder nader onderzoek op grond van het rapport taalanalyse heeft kunnen vaststellen dat het (beperkte) kennisniveau van de Arabische taal verweerder eenduidig buiten Centraal-Irak (regio Mosul) plaatst.

Reeds voor zover de rechtbank in rechtsoverweging 5.6 en 5.7 zich feitelijk afvraagt hoe BLT aan zijn informatie komt over de taalsituatie in de regio Mosul, merkt de Minister het volgende op.

De taalanalist SOR3 is geboren en getogen in Kirkuk, waar hij gedurende 30 jaar heeft gewoond. Bovendien heeft SOR3 ook vier jaar in Mosul gewoond en kent daarom ook de regio daaromheen. Hij is van huis uit meertalig en beheerst zowel het Koerdisch als het Turkmeens en het Arabisch op moedertaalniveau. De taalanalist is, gelet op diens achtergrond, een deskundige ter zake en bezit in het bijzonder een uitstekende kennis van de geschiedenis, de geografie en de taalsituatie in de regio's Mosul en Kirkuk-Arbil in het bijzonder, en in Irak in het algemeen. Bovendien heeft deze taalanalist een academische opleiding gevolgd in een taalkundig vak. De deskundigheid van taalanalist SOR3 om in deze zaak te beoordelen of verweerder op grond van diens spraak, talenkennis en lokale kennis te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap van regio Mosul staat voor BLT buiten kijf.

BLT baseert zich uiteraard niet alleen op informatie van een taalanalist, maar raadpleegt daarnaast andere (met name gedrukte) bronnen omtrent de taalsituatie en de te verwachten talenkennis in een bepaald gebied en omtrent de onderscheidende kenmerken van de relevante taalvarianten. Dergelijke kennis van relevante taalkenmerken wordt bij BLT verder aangevuld door de talenkennis van moedertaalsprekers die geschikt zijn bevonden als taalinformant, onder andere indien zij informatie hebben verstrekt die klopt met hetgeen bij BLT reeds bekend is uit andere bronnen.

De rechtbank heeft gelet op het bovenstaande ten onrechte overwogen dat het rapport taalanalyse van BLT niet inzichtelijk tot stand is gekomen en onduidelijk is waarop de taalanalist zijn conclusies heeft gebaseerd dat verweerder niet eenduidig is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Centraal-Irak (regio Mosul). Nu het rapport van taalanalyse van 12 november 2008, mede gelet op het weerwoord van 10 december 2009, naar wijze van totstandkoming zorgvuldig en naar inhoud inzichtelijk en concludent is, konden deze aan het afwijzende besluit ten grondslag worden gelegd en bestaat geen grond voor het oordeel dat het besluit onzorgvuldig is voorbereid.

Grief 4

- 4.11. Nu de rechtbank heeft geoordeeld dat de Minister in redelijkheid de omstandigheden van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw aan verweerder heeft kunnen tegenwerpen is het toetsingskader dat van het relaas een positieve overtuigingskracht dient uit te gaan. Verweerder heeft verklaard dat hij jarenlang werkzaam is geweest als schaapherder. De Minister is van oordeel dat deze verklaring op goede gronden ongeloofwaardig is geacht.

Zie:

- het voornemen d.d. 29 mei 2009 op bladzijde 3, vijfde alinea.

Gelet hierop heeft verweerder evident geen openheid van zaken gegeven. De Minister is van oordeel dat dit afdoende is om te constateren dat van het relaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat. In dat verband wordt opgemerkt dat, indien als gevolg van het toerekenbaar ontbreken van documenten van het relaas positieve overtuigingskracht moet uitgaan, reeds een enkele ongerijmde wending of tegenstrijdigheid op het niveau van de relevante bijzonderheden tot de slotsom kan leiden dat daarvan geen sprake is. De rechtbank heeft dit miskend.

Vergelijk:

AbRS 4 februari 2010, nr. 200904160/1 /V3
(www.raadvanstate.nl)

Voorts lijkt de rechtbank te miskennen dat het aan verweerder is om zijn verklaringen aannemelijk te maken en niet aan de Minister om elk gedeelte van het relaas ongelooftwaardig te achten.

Grievens 5 en 6

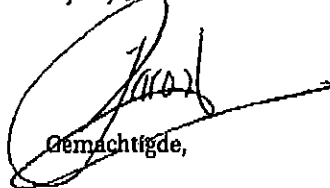
4.12. De rechtbank heeft niet ten onrechte vastgesteld dat de reactie van Minister op de in beroep overgelegde stukken wellicht te kort heeft geschoten. Dat maakt echter niet dat reeds om die reden er aanleiding was om het beroep gegrond te verklaren. Daartoe is van belang dat de motivering van de afwijzing van de asielaanvraag rechtens juist is. Deze motivering berust in hoofdzaak op de vaststelling dat verweerder niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn herkomst Centraal-Irak (regio Mosul) is. De in beroep overgelegde nationaliteitsverklaring noch de overgelegde identiteitskaart plaatsen buiten twijfel dat de levensloop van verweerder zich heeft voorgedaan in de regio Mosul in Centraal-Irak. Dat verweerder blijken de documenten in die regio is geboren en dat in zijn geboorteplaats een identiteitskaart is afgegeven wil immers niet zeggen dat hij in Irak nergens anders heeft verbleven dan in de regio Mosul. Deze documenten kunnen derhalve niet afdoen aan de afwijzing.

4.13. De rechtbank heeft het vorenstaande miskend.

5. Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van de door verweerder tegen het besluit van 15 december 2009 ingestelde beroep.

Rijswijk, 4 mei 2011

Gemachtigde,

mr. J. Laros, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120, 2500 GC Den Haag
telefoon 070-779 42 49
telefax 070 - 779 55 06